

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DE L'ANT

3 de gener del 2019

Benvolgut/da col.laborador/a d'ANT,

Us convoquem a l'Assemblea General Ordinària de l'Associació Naturalista Torrellenca que es celebrarà el dilluns, 4 de febrer del 2019, a les nou del vespre (21 hores), al local social de l'entitat, a can Sostres, a Torrelles de Llobregat, amb el següent

ORDRE DEL DIA:

- 1r.- Lectura i aprovació de l'acta de l'última assemblea ordinària.
- 2n.- Presentació de l'estat de comptes del 2018.
- 3r.- Resum de la feina feta el 2018.
- 4t.- Programació i objectius per al 2019.
- 5è.- Renovació de la junta.
- 6è.- Precs i preguntes.

Esperant la vostra assistència, per tal d'aconseguir millorar el funcionament de la nostra associació i el futur ambiental del nostre entorn, us saludem atentament.

La junta directiva

El dilluns, 4 de febrer del 2019, es va realitzar l'Assemblea General Ordinària de l'Associació Naturalista Torrellenca.

Després que la presidenta iniciés l'acte i s'aprovés l'acta anterior, es va presentar l'estat de comptes del 2018. que s'aprovà i en l'exposició del qual s'informà d'uns ingressos de 912 euros i d'unes despeses de 926,65 euros, així es va generar un dèficit per a l'exercici de 14,65 euros, el qual, sumat al romanent de l'anterior exercici de 1.296,48 euros, implica que restaven a la caixa de l'entitat 1.281,83 euros, el 31 de desembre del 2018.

A continuació, en el tercer punt de l'ordre del dia, s'exposà el llistat d'activitats realitzades el 2018. A banda de les activitats habituals que es realitzaven cada any es ressalta la participació en la Biomarató i s'esmentà especialment l'èxit aconseguit amb el taller de construcció de caixes niu i les sortides de camp per instal·lar-les. Entre les campanyes de sensibilització realitzades es recordà especialment la participació en la "Let's clean up Europe" amb la neteja de la zona de la font de can Coll.

En la programació de les activitats per al 2019 s'informà, com a novetat, de la convocatòria del 10è concurs de fotografia naturalista en un nou format digital i de l'organització d'un taller de construcció de menjadores per a les aus, a semblança del realitzat amb les caixes niu.

Pel que fa a la gestió futura, es va entrar a debatre sobre un greu problema ambiental que afecta el medi natural a la zona de les penyes de can Riera, degut al gran nombre de visitants a les coves, cosa que provoca l'erosió del sòl i afectacions a la flora i la fauna de la zona. La futura junta hauria d'actuar per intentar revertir la situació, tot i la complexitat del tema.

També es va recordar que a finals d'aquest any es compliran els 20 anys de la fundació de la nostra associació.

Segons els estatuts de l'entitat, cal renovar la junta de l'entitat cada cinc anys, per això, entre els assistents, es va acordar constituir la nova junta directiva, amb els càrrecs següents.

President:	Pep Domènech
Vicepresidenta:	Rosa Simon
Secretari:	Vicenç Roig
Tresorer:	Tomás Blasco
Vocal:	Juan Mora

Mentre que d'altres membres de l'entitat es van oferir a col·laborar en les distintes activitats i funcionament continuat de l'entitat o bé en feines puntuals. També cal recordar que les reunions de la junta directiva de l'ANT són obertes a la participació de tots els membres de l'associació, amb veu i sense vot.

Acompanyem com sempre aquest full informatiu amb un document, el número 202 dins de la col·lecció, que porta el títol **“Els fantasmes del bosc”**.

Hem aprofitat l'article que porta el títol “Els fantasmes del bosc” de Jorge Crespo, publicat al número 99 de la revista de la Universitat de València “Mètode”, per confeccionar aquest document sobre el Toixó o Teixó (*Meles meles*). L'hem complementat amb dues fotografies d'exemplars morts a la carretera local. Aquesta espècie és difícil de detectar però suposem que hi ha una població prou abundant en el nostre entorn. En deu anys es van rebre avisos de la mort per atropellament de nou exemplars d'aquesta espècie.

A continuació reproduïm un fragment de la informació sobre aquesta espècie extreta del web de Món Natura Pirineus de la Fundació Catalunya La Pedrera.

El teixó

Font: Antonio Vazquez

El teixó és un carnívor de la família dels mustèlids, l'espècie més gran d'aquesta família, amb una forma aerodinàmica per a poder passar entre la vegetació espessa del sotabosc i entrar millor dins els seus caus (galeries subterrànies). Cap punxegut i triangular, orelles petites, cua i extremitats curtes, cos gruixut i nas mòbil i musculós, amb una longitud entre 65 i 80 cm fins la base d'una cua d'uns 15 cm i una alçada a la creu entre 45 i 55 cm, que pot arribar a pesar entre 10 i 16 kg.

El pelatge és llarg, gruixut i dens; antigament se'n feien brotxes d'afaitar amb els seus pèls i mantes amb la pell. Aquest pèl el protegeix de les plantes punxents del sotabosc. La coloració és força curiosa. Tot el cos és de color grisós, però la cara és de color ben blanca amb dos línies negres ben marcades que van del morro a les orelles, passant per sobre els ulls com si fossin un antifàs.

Són animals semi plantígrads i a més a més, tenen unes bones urpes no retràctils, sobretot a les potes davanteres molt més musculades, que fan la funció de pales excavadores quan han de construir les seves galeries sota terra o rascar el terra i buscar aliment.

Font: Proyecto Sierra de Baza

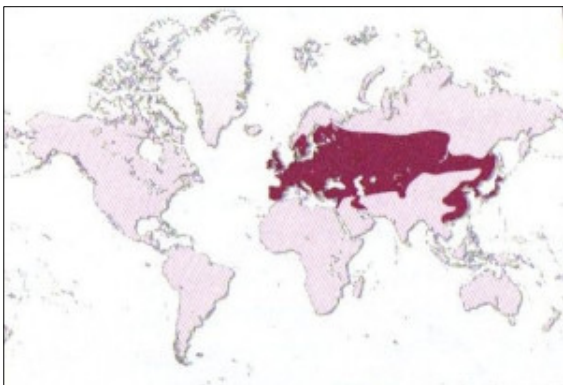
No presenta un dimorfisme sexual gaire evident però el mascle és una mica més gran i corpulent que la femella. El sentit de l'oïda i l'olfacte el tenen molt desenvolupat, no així el de la vista tot i estar ben adaptats a la vida nocturna i a moure's en l'obscuritat.

Es distribueix per Europa i Àsia, des de l'Atlàntic al Pacífic, en una franja limitada aproximadament per els paral·lels 35° i 60°. A Europa, manca a Escandinàvia, Islàndia i les illes del Mediterrani, essent menys abundant a l'Europa meridional que a Centre Europa o a les Illes Britàniques.

A Espanya ocupa tot el territori peninsular i manca a les Balears i a les Canàries. Àmpliament distribuït per la Península Ibèrica, es troba en totes les comarques catalanes habitant fins i tot zones humides com el Delta de l'Ebre i els Aiguamolls de l'Empordà.

El teixó té preferència pels boscos, principalment de caducifolis i mixtos i pels terrenys tous i fàcils d'excavar. A l'hivern manca en ecosistemes subalpins i a l'estiu presenta un pujada altitudinal que pot arribar fins i tot als prats alpins. Els ambients agrícoles semioberts montans li són molt adients i també freqüenta ecosistemes amb plantes del sotabosc força punxents, barrera infranquejable pels humans i lloc de tranquil·litat per a aquesta espècie, no essent una espècie molt exigent pel que fa a la proximitat de l'aigua.

És un animal nocturn, surt del cau després de la posta del sol i torna abans de que surti de nou. Durant l'estiu, amb nits curtes, l'activitat nocturna sol ser constant, però a l'hivern de tant en tant descansa i gràcies a la grassa que acumula durant primavera i tardor pot passar períodes de més d'una setmana sense menjar quan la meteorologia és adversa (pseudo-hivernació). D'aquí la frase feta: “Estàs gras com un teixó”.

RECULL DE PREMSA

Acompanyem aquest full informatiu amb un recull de premsa, el número 1120 dins de la col·lecció, que porta el títol **“Moratòria urbanística a la Costa Brava”**. Es tracta d'informacions recollides del diaris El Punt Avui, Ara, El Periódico i El País, referents a la Costa Brava i la moratòria urbanística declarada pel departament de Territori i Sostenibilitat mentre es revisa el planejament.

A continuació reproduïm un fragment de la informació del web de la Generalitat de Catalunya.

Dimecres, 13 de febrer de 2019

Aprovat l'avanç del planejament per revisar el sòl pendent d'urbanitzar a la Costa Brava i una segona moratòria de construccions

També s'examinaran els sòls sense desenvolupar situats en primera línia de mar de tots els 22 municipis costaners gironins, tinguin el seu planejament adaptat o no

El PDU desclassificarà els sectors considerats més insostenibles, en reduirà la superfície o proposarà una nova ordenació més respectuosa amb l'entorn

L'avanç s'acompanya d'una extensió de la moratòria de noves construccions a 80 sectors urbanitzables i a 8 nous sòls urbans no desenvolupats situats a primera línia de mar

Reunió de la Comissió territorial d'urbanisme de Girona.

La Comissió territorial d'urbanisme de Girona, amb la participació del secretari d'Hàbitat Urbà i Territori, Agustí Serra, ha aprovat avui l'avanç del Pla director urbanístic (PDU) de revisió dels sòls no sostenibles en l'àmbit del litoral gironí. Igualment, s'ha acordat una extensió de la moratòria de tramitació de nous instruments de planejament i de gestió i de noves llicències d'edificació.

Serra ha explicat que “la vocació del PDU és qüestionar tots els sectors amb un model d'urbanització de baixa densitat, discontinu” respecte els nuclis urbans “o amb pendents”. “Abordarem aquests problemes per ajudar els ajuntaments a desenvolupar correctament uns sòls que, en molts casos, porten dècades classificats” sense haver arribat a tirar endavant, ha afegit el secretari.

L'avanç del PDU

El PDU analitzarà àmbits dels municipis del litoral gironí on encara es podria construir però que no s'han arribat a desenvolupar i proposarà, si cal, l'estratègia més adequada, que pot passar per la seva desclassificació, per la reducció de l'àmbit a urbanitzar o pel canvi de model. Cada estratègia es traduirà legalment en normes, directrius o recomanacions que els municipis hauran de complir.

L'anàlisi de cada àmbit tindrà en compte el compliment de tres tipus de criteris:

Criteris territorials: si respecta l'estratègia de creixement que marca per aquell municipi el Pla territorial parcial de les Comarques Gironines, aprovat el 2010 per orientar el desenvolupament urbanístic i territorial de la demarcació.

Criteris urbanístics: si se situa a continuació del nucli urbà o si el terreny té pendent.

Criteris sectorials: si respecta la normativa de protecció ambiental i de riscos naturals o tecnològics, així com la Llei de Costes.

Actuacions del PDU

El Pla director durà a terme tres tipus d'actuacions:

1. Revisió de 165 sectors de sòl urbanitzable, que sumen 1.543 hectàrees, situats en els 17 municipis de la Costa Brava que no tenen el seu planejament adaptat al contingut del Pla territorial parcial de les Comarques Gironines.

2. Revisió dels sòls urbanitzables i dels sòls urbans no desenvolupats situats en la franja de 500 metres del litoral dels 22 municipis costaners gironins. Són aquells sòls que encara no tenen ni els vials ni els serveis construïts. Es millorarà la seva ordenació.

3. Revisió de la normativa d'edificació per millorar l'adaptació paisatgística de les construccions que es puguin edificar en sòls urbans consolidats. Són aquells sòls que tenen vials i serveis però on encara no s'ha construït.

Nous criteris de sostenibilitat

L'any 2002 es va aprovar la Llei d'urbanisme de Catalunya, que va reforçar el concepte que la planificació urbanística havia de seguir criteris de desenvolupament sostenible i reducció del consum de nou sòl.

Des de llavors, el concepte de sostenibilitat s'ha ampliat per englobar també la visió econòmica i social. El planejament territorial que s'ha anat aprovant, com el Pla territorial parcial de les Comarques Gironines del 2010, ha recollit aquests nous criteris.

Els ajuntaments han de revisar i refer els seus plans d'ordenació urbanística municipal (POUM), adaptant-los a les noves directrius. A hores d'ara, però, dels 22 municipis estrictament costaners gironins, només 17 estan adaptats al Pla territorial.

La primera moratòria: 1.120 hectàrees

El passat 17 de gener es va aprovar una primera suspensió de tramitacions de nous instruments de planejament i de gestió, així com de la concessió de llicències d'obra nova. Afecta tots els sòls urbans i urbanitzables sense edificar situats en la franja de 500 metres del litoral gironí i ubicats majoritàriament en terrenys amb pendents superiors al 20%.

Això implica que, des de llavors, no es poden tramitar ni projectes d'urbanització ni de reparcel·lació i que els ajuntaments tampoc poden atorgar llicències per començar noves edificacions en els sectors i sòls afectats per la suspensió. La moratòria no va paralitzar obres d'urbanització o de construcció que ja estiguessin autoritzades en els sectors afectats.

Aquella suspensió va afectar 43 sectors de sòl urbanitzable que sumen més de 270 hectàrees de superfície i 850 hectàrees més de sòls classificats com a urbans. Tots, situats a primera línia de mar i en pendent de 14 municipis litorals.

Cal matisar que, si durant la redacció del Pla director s'evidencia que la moratòria és innecessària en algun àmbit concret, es deixarà sense efecte.

Segona moratòria

L'avanç del PDU aprovat avui inclou una extensió d'aquella moratòria. Serra ha explicat que “l'objectiu de la moratòria és crear les condicions per poder treballar” el Pla director “i salvaguardar tot el que puguem del paisatge del litoral gironí”. Per tant, se suspèn la tramitació de nous instruments de planejament i de gestió i l'autorització de noves llicències d'edificació en:

1. Un total de 80 dels 165 sectors de sòl urbanitzable que examinarà el Pla director. Concretament, són 69 sectors residencials, que sumen 801,1 hectàrees i on s'hi podrien construir 12.020 habitatges, i 11 sectors d'activitat econòmica que sumen 109,94 hectàrees de superfície. (Veure el llistat detallat en l'annex).

2. Un total de 8 nous sectors de sòl urbà no desenvolupats situats en primera línia de mar que no s'havien inclòs en la primera moratòria. Tot i que no estan situats en terrenys amb pendent, es considera que podrien generar un important impacte paisatgístic. Sumen 45,91 hectàrees i podrien acollir 237 habitatges.

Com en el cas de la primera moratòria, no es paralitzen obres d'urbanització o de construcció que ja estiguin autoritzades. La durada màxima d'aquesta segona suspensió és, igualment, d'un any ampliable a un altre.

La tramitació del PDU

Ara, l'avanç del Pla director se sotmetrà a informació pública “per a tota la ciutadania, tot i que no estem obligats per llei”, ha volgut ressaltar Serra. També se sotmetrà a consulta dels ajuntaments afectats durant un mes i s'iniciarà el procediment d'avaluació ambiental. El resultat d'aquests tràmits servirà per donar forma al document que es portarà a aprovació inicial de la Comissió territorial d'urbanisme de Girona.

Un cop aprovat inicialment, se sotmetrà un segon cop a informació pública perquè tant la ciutadania com els ajuntaments afectats puguin presentar les al·legacions que considerin. Un cop estudiades les al·legacions i incorporades, si s'escau, al text, la Comissió d'urbanisme de Girona en farà l'aprovació provisional i elevarà el document a la Comissió de Política Territorial i d'Urbanisme de Catalunya per al seu preceptiu informe final. El conseller de Territori i Sostenibilitat signarà l'aprovació del Pla director, que es publicarà al DOGC i entrarà en vigor al dia següent.

18è CONCURS D'IDENTIFICACIÓ FOTOGRÀFICA D'AUS

Fins el 31 de gener hi havia de temps per respondre a les dues primeres fotografies, corresponents al mes de gener, de la 18a edició del Concurs d'identificació fotogràfica d'aus, organitzat per l'ANT i a càrrec de Sergi Sales, ornitòleg i anellador expert.

A continuació, reproduïm les fotos del gener, els noms correctes de les espècies (el nom científic i els populars en català, castellà i anglès) i, tot seguit, els comentaris d'en Sergi Sales.

Foto nº 1: *Sturnus vulgaris*
Common Starling

Foto nº 2: *Accipiter gentilis*
Northern Goshawk

Estornell vulgar
Estornino Pinto

Astor
Azor Común

*Foto nº1 **Estornell vulgar** (*Sturnus vulgaris*) jove en muda a 1er hivern. Delta de l'Ebre.*

Els plomatges juvenils d'estornell no són possibles de diferenciar, per ara, pel món dels ornitòlegs, però en aquest cas, es determina que és estornell vulgar, per la presència de taques blanques evidents a les zones de plomatge que ja estan mudades. Estornell negre no presentaria mai aquestes taques.

*Foto nº2 **Astor** (*Accipiter gentilis*)- Femella jove- Plans de Sió (Urgell).*

En aquest cas es pot veure un rapinyaire que estructuralment l'hauríem d'identificar com a esparver/astor.

Però hi han varis trets que ens decantarien cap astor:

** animal gran i corpulent*

** essent un plomatge juvenil, les parts pectorals i ventral estan pigallades, no ratllades de forma horitzontal tal com seria el cas dels esparvers*

** taques blanques característiques d'astor al dors*

Adjunto la 1a classificació.

Sergi Sales

Si hi voleu participar només heu de ser membre de l'ANT i demanar que us envii les fotografies per correu electrònic Sergi Sales, ornitòleg i anellador expert.

Hi podeu contactar a l'adreça salessergi@gmail.com.

CLASSIFICACIÓ DEL 18è CONCURS D'IDENTIFICACIÓ D'AUS

Publiquem ara la classificació del 18è Concurs d'identificació fotogràfica d'aus, comptant només la puntuació corresponent a les dues fotografies del mes de gener i, en cas d'empat, per ordre temporal de les respostes donades.

4 PUNTS: Bet Mejan
 Enric Morera
 Francesc Capdevila
 Jaroa López
 Lluís Estrada
 Marc Pérez
 Montse Puig
 Núria Rodríguez
 Sandra Morujo
 Tomás Blasco
 Victor Iglesias

2 PUNTS: Pep Domènech
 Vicenç Roig

Israel Estopà, guanyador de l'anterior edició

Amb data del 27 de gener, ja s'han enviat les fotos corresponents al mes de febrer, per a les quals hi havia de temps per respondre fins el 28 de febrer. Adjuntem la nota d'en Sergi.

Bona nit

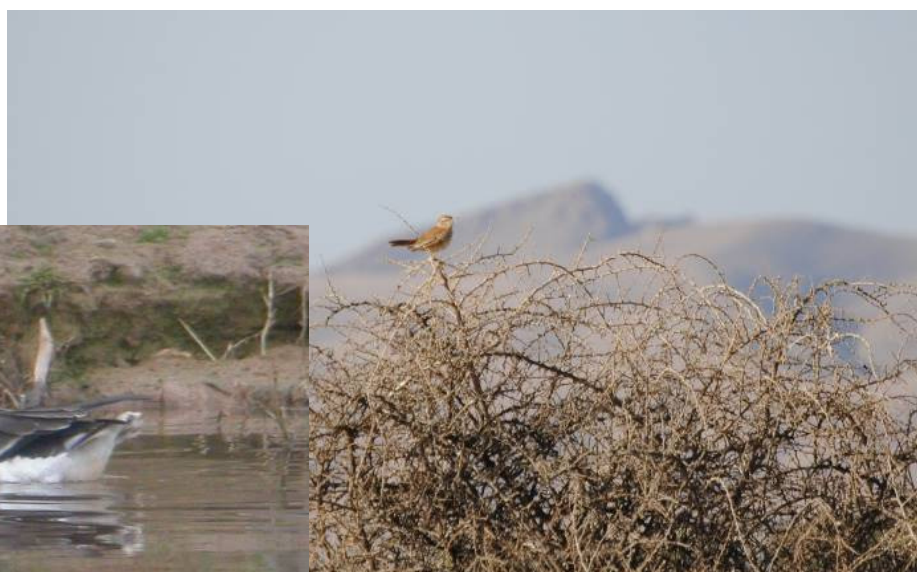
Adjunto ja les fotos corresponents al mes de febrer ja que ara marxo uns dies i potser no tingui connexió amb normalitat.

Recordeu de contestar abans de finalitzar el mes de febrer.

Per cert, recordatori per aquells/es que no hagueu contestat les fotografies del mes de gener....

Molta sort a tothom.

Sergi Sales

OBSERVACIONS ORNITOLÒGIQUES

Aquestes són les observacions del febrer del 2019 de les quals hem rebut comunicació.

Dins Natusfera hi ha el projecte "Observacions ornitològiques ANT" amb més observacions ornitològiques del municipi de Torrelles de Llobregat. S'hi pot accedir des del web de l'ANT o a l'adreça <https://natusfera.gbif.es/projects/observacions-ornitologiques-ant>

Faisà (*Phasianus colchicus*) (1 mascle + 1 femella) fotografiat el mascle a la Clota.

Dijous, 28 de febrer del 2019, a les 9,41 hores.

Observadora: Neus Planas

Bernat pescaire (*Ardea cinerea*) (1 ex) observat des del pont dels escolars.

Dimecres, 27 de febrer del 2019, a les 17 hores.

Observadora: Rosa Simon

Picot garser petit (*Dendrocopos minor*) (1 ex.) fotografiat repicant als pollancres de la rotonda de can Roig.

Dimecres, 27 de febrer del 2019, a les 7,50 hores.

Observador: Tomás Blasco

Corb (*Corvus corax*) (1 ex) observat a la cooperativa agrícola.

Dilluns, 25 de febrer del 2019, a les 17 hores.

Observadora: Rosa Simon

Lluer (*Carduelis spinus*) (3 ex) observats en una menjadora a la Plana.

Diumenge, 24 de febrer del 2019, a les 12 hores.

Observador: Pep Domènech

Mallerenga blava (*Cyanistes caeruleus*) (1 ex) fotografiat a una menjadora al raval Roig.

Diumenge, 24 de febrer del 2019, a les 9,28 hores.

Observador: Tomás Blasco

Pinsà comú (*Fringilla coelebs*) (1 ex.) fotografiat a can Güell.

Divendres, 22 de febrer del 2019.

Observadora: Isabel Mora

Pit-roig (*Erithacus rubecula*) (1 ex.) fotografiat a can Güell.

Divendres, 22 de febrer del 2019.

Observadora: Isabel Mora

Aligot comú (*Buteo buteo*) (6 ex) observats en vol per sobre el casc urbà.

Divendres, 22 de febrer del 2019, a les 12,30 hores.

Observador: Vicenç Roig

Bernat pescaire (*Ardea cinerea*) (1 ex) observat volant per sobre la plaça de l'Església.

Divendres, 22 de febrer del 2019, a les 9 hores.

Observador: Emili Roig

Oreneta cuablanca (*Delichon urbica*) (X ex) entrant als nius de la Rectoria.

Dimecres, 20 de febrer del 2019, a les 18,15 hores.

Observador: Vicenç Roig

Puput (*Upupa epops*) (1 ex.) observat a la cooperativa agrícola.

Dilluns, 18 de febrer del 2019, a les 13 hores.

Observadora: Rosa Simon

Polla d'aigua (*Gallinula chloropus*) (1 ex) observat a la riera a can Gallina.

Diumenge, 17 de febrer del 2019, a les 18,25 hores.

Observador: Vicenç Roig

Xoriguer (*Falco tinnunculus*) (1 ex) a la torre elèctrica de la pedrera de can Gallina.

Diumenge, 17 de febrer del 2019, a les 18,05 hores.

Observador: Vicenç Roig

Cuereta torrentera (*Motacilla cinerea*) (1 ex) observat a la riera a can Gallina.

Diumenge, 17 de febrer del 2019, a les 17,50 hores.

Observador: Vicenç Roig

Sit negre (*Emberiza cia*) (1 ex) observat a les Rovires.

Diumenge, 17 de febrer del 2019, a les 17,35 hores.

Observador: Vicenç Roig

Titella (*Anthus pratensis*) (1 ex.) fotografiat a la serra de la creu de Sant Pau.

Divendres, 15 de febrer del 2019, a les 10,15 hores.

Observadora: Neus Planas

Pardal de bardissa (*Prunella modularis*) (1 ex) fotografiat al camí de can Mas.

Dimarts, 12 de febrer del 2019, a les 10,43 hores.

Observadora: Neus Planas

Xoriguer (*Falco tinnunculus*) (1 ex) a l'església.

Diumenge, 10 de febrer del 2019, a les 15,30 hores.

Observador: Vicenç Roig

Gratapalles (*Emberiza cirlus*) (4 ex.) observats a can Reinal.

Diumenge, 3 de febrer del 2019, a les 18 hores.

Observador: Vicenç Roig

Titella (*Anthus pratensis*) (1 ex.) observat a l'esplanada de can Balasc de baix.

Diumenge, 3 de febrer del 2019, a les 16,20 hores.

Observador: Vicenç Roig

Pardal de bardissa (*Prunella modularis*) (2 ex) observats al camí dels escolars.

Diumenge, 3 de febrer del 2019, a les 16 hores.

Observador: Vicenç Roig

Bitxac comú (*Saxicola torquatus*) (2 ex.) observats a la vinya de can Soler.

Diumenge, 3 de febrer del 2019, a les 15,45 hores.

Observador: Vicenç Roig

Puput (*Upupa epops*) (1 ex.) observat a can Coll.

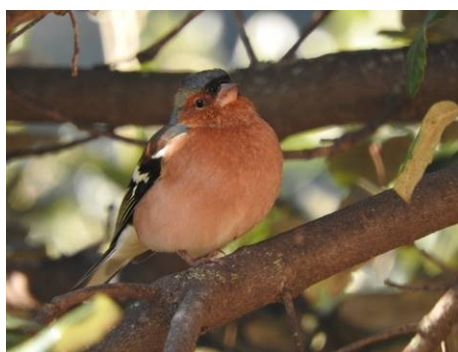
Dissabte, 2 de febrer del 2019, a les 12,23 hores.

Observador: Tomás Blasco

Picot garser petit (*Dendrocopos minor*) (1 ex.) observat a can Roig.

Dissabte, 2 de febrer del 2019, a les 8,59 hores.

Observador: Tomás Blasco

LLISTA DE PRIMERES OBSERVACIONS D'ESPÈCIES ESTIVALS D'AUS

Una de les activitats que realitza cada any el grup d'ornitologia és la llista de les primeres observacions d'aus estivals. Es tracta de recollir la primera observació de cada espècie dels diversos observadors locals.

De moment, a finals de febrer, ja s'ha aportat la primera observació d'Oreneta cuablanca.

Ara, per tant, a partir d'aquest mes de març i fins el juny, les espècies més tardanes, es podran recollir les primeres observacions de les aus estivals.

Podeu comunicar les vostres observacions (espècie, dia, hora, lloc i observadors) al grup d'ornitologia.

Algunes de les espècies més interessants i habituals per a comunicar serien: Àguila marcenca, Falcó mostatxut, Tórtora, Cucut, Xot, Enganyapastors, Siboc, Falcot negre, Ballester, Abellerol, Colltort, Oreneta vulgar, Oreneta cuablanca, Corriol petit, Bosqueta vulgar, Tallarol de garriga,

Rossinyol, Cotxa cua-roja, Bitxac rogenc, Mosquiter pàl·lid, Mosquiter de passa, Corriol petit, Bosqueta vulgar, Tallarol de garriga, Papamosques gris, Mastegatxes i Oriol.

Per a comunicar-ho veniu a les reunions d'ornitologia, també podeu donar les dades a un membre del grup o ho podeu enviar per correu electrònic a l'adreça de la nostra associació: ant.laformiga@gmail.com

Després, com cada any, es publicarà la llista de primeres observacions d'aus estivals a Torrelles de Llobregat en aquest full informatiu.

TANCAMENT DEL CATÀLEG D'ARBRES SINGULARS

El mes passat us recordàvem que hi havia la possibilitat de proposar algun exemplar o grup d'arbres per incloure'ls en la nova edició del Catàleg d'arbres singulars.

Us demanàvem que si algun exemplar d'arbre us ha cridat l'atenció i el considereu mereixedor de figurar dins del catàleg, per qualsevol característica: mides, espècie, situació, edat, forma, història ..., el proposeu com a candidat.

Totes les propostes rebudes seran estudiades per la comissió redactora del nou catàleg i, si fos escaient, es realitzaria la nova fitxa i s'inclouria a la nova edició.

Per fer la proposta d'una manera més fàcil, ens podeu enviar un correu electrònic amb una fotografia, si la teniu, la seva situació i les característiques per les quals es proposa, a la nostra adreça:

ant.laformiga@gmail.com

En l'última reunió de junta es va acordar tancar la recepció de propostes a mitjans de març per poder acordar en la propera reunió de junta els exemplars que s'hi inclouran de forma definitiva.

Esperem que l'edició definitiva es pugui acabar en pocs mesos.

DUC

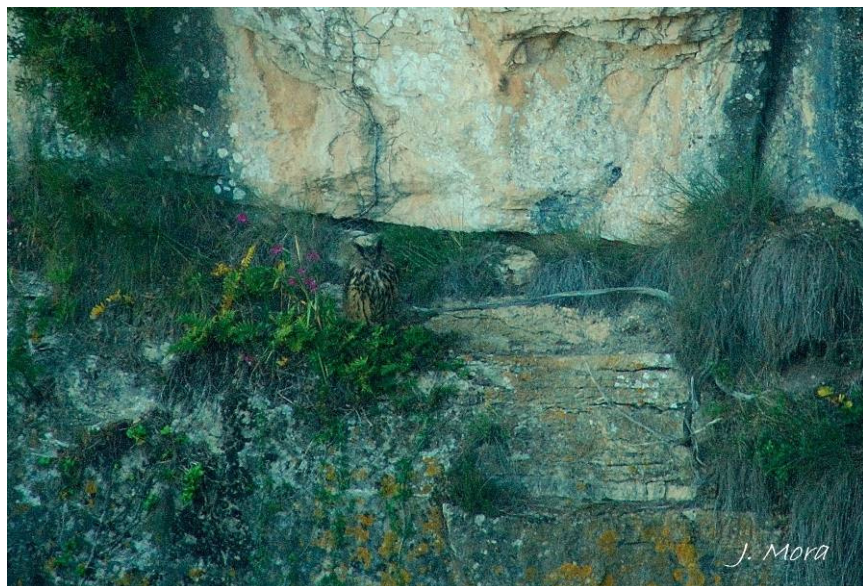
Després d'uns mesos durant els quals no s'ha detectat en els censos de nocturnes el cant del Duc (*Bubo bubo*) en pocs dies, a finals de febrer s'han rebut dues observacions personals. La primera comunicava que s'havia sentit el seu cant i la segona una observació d'un exemplar en vol travessant la carretera.

Hi ha programada una sortida de camp, organitzada pel grup d'ornitologia, per fer el cens d'aus nocturnes per al diumenge, 10 de març, a les 19 hores, a can Sostres. És oberta a tothom.

A continuació reproduïm les tres imatges de Duc que hi ha penjades a l'àlbum de fauna local de Flickr enllaçat al web de l'ANT.

Vídeo nocturn de càmera parany de 30 segons

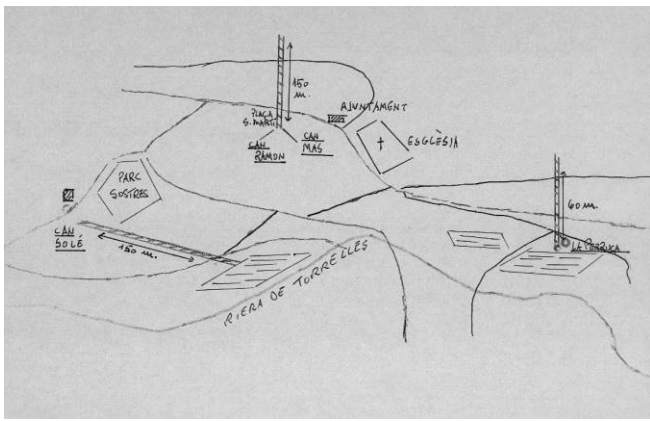

Duc sobre un relleix de roques calcàries

Dos joves de Duc sobre roques silíciques

CHARA

Des de fa uns quants anys es venia observant el que ens pensàvem que era una planta aquàtica al safareig de la mina de can Soler. Fa pocs dies, per casualitat, es va poder veure en un web informació del gènere *Chara*. Això ens va permetre adonar-nos que en comptes d'una planta aquàtica es tractava d'una alga.

Tot i que aquest gènere té moltes espècies es podria tractar de *Chara vulgaris*, de nom vulgar Llapó pudent.

Segons Salvador Ollé Nicolau, autor del text “La Mina. Les canalitzacions d'aigua agrícoles del poble de Torrelles de Llobregat” publicat dins la col·lecció “La xapolina i els arpiots” l’agost del 2008, la mina de can Soler té una longitud de 150 metres, longitud que l’apropa al parc de can Sostres i la masia de can Soler.

Àquesta mina subministra l'aigua al safareig i d'aquest passa, amb un sobreeixidor, a una bassa de reg dels horts.

Alguns membres de la nostra associació sovint hi donem una mirada a aquesta zona. Hi ha peixos i, a vegades, s'hi ha vist ocells aquàtics com el Bernat pescaire i el Blauet.

A continuació reproduïm la breu informació existent a la Viquipèdia sobre aquest gènere.

Chara és un gènere d'algues verdes dins la família Characeae. Linné, va establir el gènere (Chara) el 1753.

Morfologia

Les espècies de *Chara* són pluricel·lulars i semblen plantes terrestres perquè tenen estructures similars a la tija i la fulla. El sistema d'embranchament és complex. Típicament estan fixades al litoral fent servir com unes arrelletes (rizoides). Al tacte són aspres, ja que dipositen calci en les parets cel·lulars, cosa que, a més, els dona una olor desagradable a sulfur d'hidrogen.

Hàbitat

Es troben en aigües dolces (com per exemple el fons de les basses) especialment en llocs calcaris de zones temperades. Prefereixen aigües poc oxigenades i no es troben en llocs amb larves de mosquits. Les espècies de Chara creixen submergides al fons fangós d'aigües clares.

Reproducció

Es reproduïxen vegetativament i sexualment. Les fructificacions masculines són glòbuls i les femenines núcules.

Espèces

Chara braunii
Chara canescens
Chara contraria (oposada)
Chara corallina
Chara elegans
Chara excelsa
Chara fibrosa
Chara formosa
Chara fragilis
Chara globularis
Chara hispida
Chara hornemannii
Chara intermedia
Chara nataklys
Chara sejuncta
Chara virgata
Chara vulgaris
Chara zeylanica
Chara connivens (convergent)

De dalt a baix. 1 Safareig de la mina de can Soler. 2 Granota verda (*Pelophylax perezi*) sobre un llit de *Chara vulgaris*. 3 *Chara vulgaris*. 4 Croquis de les mines d'aigua procedent de la publicació esmentada.

AMPLIACIÓ DEL PARC NACIONAL DE CABRERA

El Parc Nacional de Cabrera ha ampliat la superfície marítima protegida que ha passat a les 90.000 ha. A continuació reproduïm una informació publicada al web del GOB i una altra al Diari de Balears.

Divendres, 1 Febrer 2019

El GOB celebra l'ampliació del Parc Nacional de Cabrera
Ara el repte de millorar-hi la gestió és encara més important

Autor: Kufoleto (Wikimedia)

El Consell de Ministres aprova avui l'ampliació del Parc Nacional Marítim i Terrestre de l'Arxipèlag de Cabrera, que passa de les 10.021 hectàrees inicials a les 90.800, convertint-se en el parc nacional marítim més gran de la Mediterrània occidental.

Amb aquesta ampliació s'incorporen dos hàbitats naturals fins ara no representats a l'actual xarxa de parcs nacionals: els bancs de coralls profunds i les àrees pelàgiques de pas, reproducció o presència de cetacis i grans peixos migradors. Així, es veuen especialment afavorides amb aquesta ampliació algunes espècies de fauna com el catxalot, els rorquals, els dofins, els taurons, la tonyina vermella, o el peix espasa, a més de les diferents espècies d'aus marines entre les que destaca el virot petit, aucell endèmic de les Balears i catalogat en perill d'extinció.

Des del GOB reconeixem i agraïm especialment l'esforç dedicat per la Conselleria de Medi Ambient, defensora d'aquesta ampliació davant Madrid. Al llarg de la legislatura les seves gestions amb el Ministeri han estat contínues, malauradament no sempre amb la receptivitat merescuda. Fins al canvi de govern espanyol, els responsables de la Conselleria batallaren contra una posició poc favorable a l'ampliació per part d'alguns departaments del Ministeri, però afortunadament amb la sortida del PP el projecte s'ha pogut desbloquejar. D'altra banda, hem de reconèixer també la gran feina científica i reivindicativa realitzada al llarg d'aquests anys per l'organització conservacionista Oceana, que va plantejar al govern la proposta inicial d'ampliació.

L'acord és, en la nostra opinió, millorable en alguns aspectes ja que permet, esperem que transitòriament, la pesca amb palangre, un tipus de pesca industrial que no s'hauria de permetre dins l'espai protegit per la seva afectació a espècies pelàgiques. Tot i això, consideram que en general l'ampliació és molt positiva per a la biodiversitat, i confiam que qüestions com la que apuntam puguin quedar resoltes en la futura modificació de la llei del parc, que s'haurà d'adaptar al nou àmbit.

Aconseguida l'ampliació, ara el repte de millorar la gestió del Parc Nacional és encara més important i complicat. Per això instam la Conselleria de Medi Ambient a procurar la disponibilitat suficient de mitjans econòmics, materials i humans, i a reactivar l'actualització del Pla Rector d'Ús i Gestió, vençut des de fa anys i pendent de revisió per adaptar-lo a la realitat del parc, especialment pel que fa a l'ús públic.

Madrid aportarà 12 treballadors per començar a gestionar l'ampliació del Parc Natural de Cabrera

dBalears/E.P. | 12 febrer 2019

L'Estat aportarà dotze nous treballadors per a començar a gestionar l'ampliació del Parc Nacional de Cabrera, segons ha informat la Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca, després de reunir-se amb representants de l'Organisme Autònom de Parcs Nacionals (OAPN) i del Parc Nacional Marítimoterrestre de Cabrera en la primera Comissió bilateral després de l'ampliació del Parc Nacional, aprovada Consell de Ministres el passat 31 de gener.

En la reunió s'ha aconseguit el compromís del director del OAPN, Juan José Areces, d'incloure dotze noves places en la relació de llocs de treball (RLT) del Parc Nacional. Aquestes noves incorporacions se sumen a l'increment de recursos humans aconseguit aquesta legislatura amb fons del Govern i que han permès que, per primera vegada, Cabrera compti amb figures com un vigilant d'àrees marines, una tècnica d'ús públic, dos capatassos generals més i més guies.

Respecte a noves inversions, Areces ha posat sobre la taula dos escenaris: en el primer, el OAPN es compromet a invertir 5 milions d'euros per a despesa ordinària i extraordinària, unes inversions que serien consensuades sempre amb la direcció del Parc Nacional. Aquestes inversions, no obstant això, requereixen l'aprovació dels pressupostos generals de l'Estat (PGE).

Els actuals PGE, aprovats pel Govern de Mariano Rajoy, varen deixar l'OAPN amb els menors pressupostos de la història. Si s'haguessin de prorrogar, l'OAPN només es pot comprometre a invertir 250.000 euros a Cabrera.

Així i tot, l'OAPN ha indicat que, en aquest segon escenari, s'utilitzaria un conveni ja existent, per valor de 350.000 euros, amb la Guàrdia Civil per a facilitar mitjans de vigilància marina al Parc Nacional.

BALANÇ DELS INCENDIS A L'ÀREA METROPOLITANA

Ens fem ressò del balanç dels incendis forestals que hi va haver el 2018 en l'àmbit de l'Àrea Metropolitana de Barcelona publicat al Butlletí del parc natural de Collserola.

Balanç positiu de la campanya de prevenció d'incendis de 2018

Tanquem l'any 2018 amb un balanç molt positiu de la campanya de prevenció d'incendis, gràcies, en gran part, a la gran quantitat d'aigua caiguda i acumulada als boscos de la serra.

08/02/2019

El 2018 ha estat un any excepcional en el terreny hídric, fet que ha permès afrontar la campanya de prevenció activa d'incendis d'enguany, entre el 18 de juny i el 14 de setembre, amb uns boscos sensiblement més preparats per al foc.

El nombre d'incendis registrats a tot l'àmbit metropolità, 74, ha estat molt per sota del dels anys anteriors. Pel que fa a l'àmbit de Collserola, la superfície cremada ha estat de 3,96 ha, repartida en 40 incendis, un nombre semblant al d'anys anteriors, però amb un nombre d'hectàrees cremades molt més baix.

Sector	Nombre d'incendis	Superfície total (ha)	Superfície matoll (ha)	Superfície arbrada (ha)
Collserola	40	3,96	3,87	0,09
Garraf	21	10,92	9,60	1,33
Marina	6	4,44	4,21	0,23
Vallès	7	0,57	0,43	0,15
TOTAL AMB	74	19,91	18,11	1,80

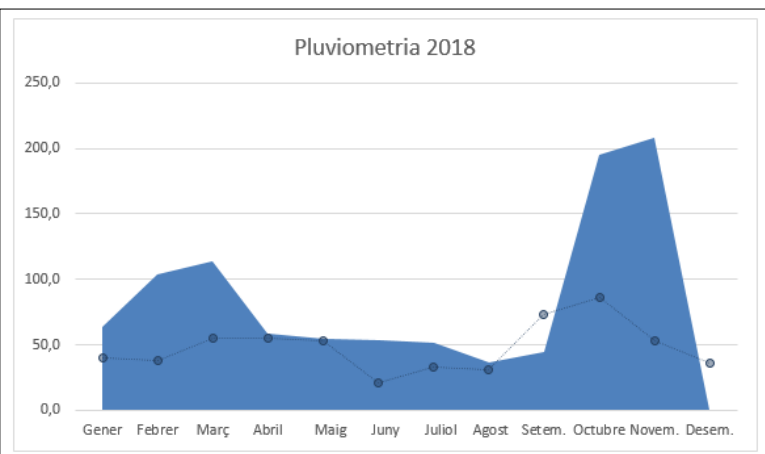
Els incendis més importants s'han produït, com ha passat altres anys, al voltant de la revetlla de Sant Joan. Un d'aquests va tenir lloc en una repoblació forestal i va afectar diferents arbres.

Un dels efectes que podem relacionar amb les bones condicions meteorològiques és la disminució dels incendis iniciats a prop dels vials. Aquest tipus de focs es relaciona principalment amb negligències, i no se n'ha detectat un nombre tan important perquè la vegetació dels vorals era més humida i, per tant, menys inflamable. També cal destacar que aquest any pràcticament no s'ha produït cap incendi durant els mesos de tardor, mentre que en els últims anys havíem observat un increment del nombre d'incendis en aquesta època.

Les actuacions de prevenció activa i passiva contra els incendis forestals que es duen a terme durant tot l'any, així com el dispositiu de detecció d'incendis, que permet una localització precoç dels punts d'ignició, són la base perquè, tot i l'alt nombre d'incendis que tenen lloc al Parc, el nombre d'hectàrees cremades hagi estat baix. Si, a més, les condicions dels boscos propicien que el potencial de propagació d'un incendi sigui molt baix, tal com ha passat aquest any, aconseguim arribar a un final de campanya amb uns nombres molt positius.

2018, un any excepcional pel que fa a les pluges

La pluviometria d'aquest 2018 ha estat excepcional. La mitjana de pluja anual, amb les dades dels últims vint anys, és de 525,3 mm i, en el moment de tancar aquest butlletí, a l'Observatori Fabra la xifra de pluja acumulada és gairebé de 1.000 mm, pràcticament el doble.

La distribució d'aquesta pluja, a més, ha estat molt favorable, concentrada en dos períodes: els quatre primers mesos amb força pluja i tres episodis de neu —un fet que ha permès iniciar els mesos d'estiu amb molta aigua acumulada—, i una tardor excepcionalment plujosa.

Aquesta gran quantitat de pluja rebuda és una bona notícia per als ambients naturals de la serra. Tot i això, els episodis de pluja torrencials també han generat alguns problemes, sobretot per les esllavissades i les caigudes d'arbres. Aquests últims episodis han afectat arbres de les zones de riera, com el roure de Can Bell, un arbre inventariat al catàleg d'arbres singulars del Parc que, a causa del descalçament de les arrels, va caure el mes de novembre passat.

ELS OCELLS DE MUNTANYA

Reproduïm un article del web del CREAM sobre un estudi en el qual es constata la disminució de les poblacions d'ocells d'alta muntanya.

El ocells de muntanya estan en declivi a Europa

28 de gener 2019

Els investigadors del CREAM i de l'Institut Català de Ornitologia (ICO) Sergi Herrando i Lluís Brotons han col·laborat en un estudi que constata que, en una dècada, les poblacions d'ocells d'alta muntanya han disminuït un 10% a Europa. Als Pirineus i altres muntanyes Ibèriques la situació és encara més preocupant, el percentatge puja fins al 21%.

Monticola saxatilis (ICO – Fons fotogràfic Àngel Biosca i Farré)

Un nou estudi publicat a finals d'any a la revista científica *Global Change Biology* mostra per primera vegada que, des de principis de segle, les poblacions d'ocells d'alta muntanya han disminuït un 10% a Europa. Aquest percentatge és superior a la mitjana observada en altres poblacions d'ocells més generalistes o de la terra baixa. El canvi climàtic i els canvis d'usos del sòl sembla que poden ser les causes principals d'aquesta davallada més pronunciada. Als Pirineus i altres muntanyes Ibèriques la situació és més preocupant perquè el percentatge arriba fins al 21%. En aquest estudi hi han participat dos investigadors del CREAM, l'ICO i d'altres institucions de recerca, Lluís Brotons i Sergi Herrando. Ells han estat els responsables de definir en termes ecològics què és "l'alta muntanya per als ocells" i de proposar les espècies d'ocells d'alta muntanya que es consideren especialistes (espècies que només poden viure en aquells ambients) i les que, d'altra banda, són generalistes (suporten una major varietat de condicions ambientals).

L'estudi ha examinat les poblacions de 44 espècies d'ocells de muntanya a la Península Ibèrica, Europa central, Fennoscàndia i el Regne Unit, en el període 2002-2014. En el cas dels Pirineus de Catalunya i del Montseny, s'han incorporat a les anàlisis les dades del programa de ciència ciutadana SOCC (Seguiment d'Ocells Comuns a Catalunya) que fa anys que impulsen el Departament de Territori i Sostenibilitat i l'ICO. Per al conjunt d'Espanya s'han emprat dades del projecte SACRE. Les tendències en les poblacions d'ocells de muntanya són diferents segons la zona geogràfica estudiada.

Les pitjors tendències s'han observat a Fennoscàndia i a la Península Ibèrica, mentre als Alps i al Regne Unit es mantenen més estables.

De mitjana, les poblacions d'ocells característics de l'alta muntanya havien disminuït un 10%. "Una dada que, comparada amb el 7% que s'ha comprovat amb els ocells més comuns de la terra baixa, posa de manifest que la situació dels ocells de l'alta muntanya és pitjor que els de la terra baixa", explica l'investigador del CSIC al CREAM Lluís Brotons.

Les muntanyes són la llar de comunitats i espècies d'éssers vius que no es poden observar en cap altre territori. Algunes d'aquestes espècies poden ser molt sensibles al canvi climàtic. Si això es dona, les espècies són capaces d' "escalar" muntanya amunt buscant un ambient òptim de temperatura i humitat. Tot i això, aquestes zones més humides i menys caloroses cada cop són més escasses a mesura que es van quedant circumscrites als punts més elevats.

Els ocells de muntanya ibèrics davallen fins un 21% per culpa del canvi climàtic i la pèrdua d'habitats

En aquest treball no només s'han analitzat les dades disponibles pel conjunt de les muntanyes europees, sinó que els patrons de canvi s'han explorat també a una escala més petita. En el context mediterrani s'han analitzat les dades per al conjunt de les muntanyes Ibèriques (incloent els Pirineus i dades d'altres sistemes muntanyosos ibèrics). E

El patró general de declivi observat a Europa també es produeix al nivell peninsular.

De les 14 espècies d'ocells d'alta muntanya analitzades a la Península Ibèrica, 11 estan en declivi i només tres d'elles estan en augment. Entre les espècies que estan patint una pèrdua més destacada d'individus, tenim al Grasset de muntanya (*Anthus spinoletta*), la Merla roquera (*Monticola saxatilis*) o el Sit negre (*Emberiza cia*). En conjunt, l'abundància d'ocells en les espècies estudiades ha disminuït un 21% durant el període de tretze anys estudiats, una davallada encara més evident que l'observada al conjunt de les serralades europees.

Emberiza cia (ICO – Fons fotogràfic Àngel Biosca i Farré)

En el cas de la península ibèrica sembla que l'abandonament de les pastures d'alta muntanya, que han afavorit la proliferació de bosc i la pèrdua d'espai oberts, han tingut un paper molt important en aquesta davallada. "Aquí, en el nostre context mediterrani, els efectes del canvi climàtic es sumarien al canvi d'usos del sòl. Tot i això, en aquests moments encara estem analitzant dades i intentant resoldre incògnites per entendre perquè estem perdent biodiversitat a l'alta muntanya", comenta l'investigador de l'ICO associat al CREAM Sergi Herrando.

Els científics de l'estudi han subratllat que cal fer més seguiment i recerca per trobar les causes locals que estan influïnt en aquest declivi.

Segons l'equip d'investigadors, el seguiment dels ocells de muntanya és tant o més urgent que el dels ocells de les zones més planes, però alhora resulta molt més difícil a causa de la major inaccessibilitat i complexitat de mostreig.

Anthus spinoletta (ICO – Toni Llobet)

L'estudi es va dur a terme gràcies a l'esforç de centenars d'ornitòlegs voluntaris de 12 països europeus i de les organitzacions que formen part de la xarxa europea de seguiment dels ocells, l'European Bird Census Council (EBCC). A la península ibèrica l'estudi també va comptar amb investigadors de SEO Birdlife i del GENMA d'Andorra.

Article: Aleksí Lehtikinen, Lluís Brotons, John Calladine, Tommaso Campedelli, Virginia Escandell, Jiri Flousek, Christoph Grueneberg, Fredrik Haas, Sarah Harris, Sergi Herrando, Magne Husby, Frederic Jiguet, John Atle

Kålås, Åke Lindström, Romain Lorrillière, Blas Molina, Clara Pladevall, Gianpiero Calvi, Thomas Sattler, Hans Schmid, Päivi M. Sirkiä, Norbert Teufelbauer, Sven Trautmann. Declining population trends of European mountain birds. *Global Change Biology*, 2018; DOI: 10.1111/gcb.14522

Anna Ramon Revilla. Responsable de comunicació del CREAM. Sòc llicenciada en Biologia per la UAB i Màster en Comunicació Científica i Ambiental per la UPF. Apassionada de la comunicació corporativa amb més de 7 anys d'experiència en el sector de la R+D en l'àmbit ambiental.

TRENCALÒS

Reproduïm a continuació una informació publicada al digital El Món sobre la cria en captivitat del Trencalòs (*Gypaetus barbatus*).

Neix el primer trencalòs de la temporada del Centre de Fauna de Torreferrussa

Dins del programa de cria en captivitat de l'espècie que la Generalitat té en marxa des del 2015, l'exemplar ha començat a trencar la closca aquest diumenge a la nit

per Redacció 18/02/2019

El trencalòs que ha nascut al centre de fauna de Torreferrussa | MDolors G-Luumkab

El Centre de Fauna de Torreferrussa (Vallès Oriental) compta des d'avui amb un nou poll de trencalòs (*Gypaetus barbatus*), nascut dins del programa de cria en captivitat de l'espècie. L'exemplar va picar la closca aquest diumenge i aquesta mateixa nit ha començat a trencar-la, de manera que el naixement ha estat més ràpid de l'habitual. L'exemplar ha pesat 138 grams, i serà alimentat pels cuidadors fins que superi els 200 grams. Llavors, es retornarà als seus pares, perquè continuïn amb la criança. La mare va posar l'ou el passat 28 de gener, i va estar 3 dies amb la parella. Després es va traslladar a la incubadora per assegurar unes condicions ambientals òptimes.

És el primer trencalòs nascut aquesta temporada a Torreferrussa, i el segon a tot Catalunya, després que fa deu dies naixés el primer al Centre de Fauna de Vallcalent (Segrià). El poll ha

nascut d'un dels tres ous postos aquest any per l'única parella del centre. S'espera que aquest no sigui l'únic, ja que la parella n'està incubant un segon, que ha de néixer d'aquí uns 30 dies. Tanmateix, el tercer ou ha resultat infèril. L'any passat el Centre de Fauna de Torreferrussa va aconseguir obtenir 2 ous de trencalòs, i en va néixer un poll, que es va incorporar al programa.

El poll de trencalòs sortint de la closca de l'ou | MDolors G-Luumkab

suport del personal del Departament de Territori i Sostenibilitat i de Forestal Catalana. En total, des de l'inici del programa de cria en captivitat, han nascut 34 polls a Catalunya, 20 dels quals s'han alliberat a la natura i 14 s'han integrat al programa de cria.

El trencalòs és una de les espècies més amenaçades d'Europa. A Catalunya, cap a començaments del segle XX, l'espècie era present als Pirineus i als Ports de Tortosa, tot i que de seguida va partir una regressió en sentit est-oest als Pirineus, fins a arribar a unes 5 o 6 parelles distribuïdes per les comarques de l'Alta Ribagorça, el Pallars Jussà i el Pallars Sobirà, a començaments dels anys 80. Les principals causes de la seva greu regressió han estat la utilització de verins, la caça, l'electrocució i l'espoli dels nius. A partir dels 80, l'espècie va començar a recuperar-se, i l'any 2018 es va localitzar a 47 territoris al conjunt de Catalunya, a les comarques de la Val d'Aran, l'Alta Ribagorça, el Pallars Sobirà, el Pallars Jussà, la Noguera, l'Alt Urgell, la Cerdanya, el Berguedà, el Solsonès, el Ripollès i la Garrotxa.

BIOMARATÓ BARCELONA 2019

Tot i que encara no s'ha anunciat l'edició d'enguany, és previst de tornar a organitzar per a finals del mes d'abril la Biomarató Barcelona 2019. Es tracta, com l'any passat, de realitzar el màxim nombre de fotografies a espècies de tota forma de vida i de identificar-les, dins l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Per a col·laborar-hi l'ANT ha programat una sortida de camp per al diumenge, 28 d'abril, de les 9 a les 12 hores del matí.

Biomarató
Ciutats amb vida
27- 30 d'abril de 2018

City Nature Challenge, Àrea Metropolitana de Barcelona

GESTIÓ FORESTAL DE COLLSEROLA

A l'últim número del Butlletí del Parc Natural de Collserola hi ha un article sobre la gestió forestal en aquest espai natural. El reproduïm a continuació.

La Gestió Forestal al Parc Natural de Collserola

De les 8.200 hectàrees del Parc Natural, més del 63 % són masses forestals. Quins són els principals condicionants per a la seva gestió? I quins els criteris?

07/02/2019

A principis del segle xx, la vinya i els conreus de secà recobrien pràcticament tota la serra, i els boscos eren reduïdes situats als llocs on l'orografia o la qualitat del terreny hi feia impossible el cultiu. Es tractava de petites clapes de bosc, majoritàriament alzinars, que en molts casos eren utilitzats per fer carbonet.

En aquelles zones agrícoles situades a les planes, s'hi ha anat construint, i les zones més internes del Parc, on s'ha abandonat l'agricultura i l'aprofitament forestal, han anat derivant cap a diferents tipus de boscos (en funció de l'orografia, les característiques del sòl i les perturbacions naturals i antròpiques).

Hi trobem principalment dos tipologies de boscos: els de planifolis (alzines i roures) i les pinedes (pi blanc, sobretot, però també amb pi pinyer). La major part, però, són boscos mixtos amb un estrat superior

de pins i un sotabosc d'alzines i roures, més o menys desenvolupat, fruit de l'evolució natural després de l'abandonament agrícola i forestal. Els pins de moltes d'aquestes masses forestals estan arribant al seu màxim de longevitat i no tenen regeneració natural. Les alzines i els roures del sotabosc competeixen en llum, aigua i nutrients amb els plançons de pi, i són els que van substituint progressivament els pins que moren.

Així, la gran major part de les masses forestals de la serra deriven cap a alzinars amb roures. Tot i això, es mantenen algunes petites zones clarament de pinedes, com ara a Molins de Rei i al Papiol, on encara hi ha regeneració natural.

Per què cal gestionar els boscos?

La gestió dels sistemes naturals del Parc té com a objectiu buscar la màxima biodiversitat mantenint un mosaic divers d'ambients naturals: forestals, agrícoles, ambients oberts, cursos d'aigua...

Pel que fa als ambients forestals, l'objectiu és mantenir els rodals saludables i més adaptats a les perturbacions, tant les d'origen natural (ventades, nevades, calamarsades, plagues...) com les antròpiques, sobretot els incendis.

Els focs són els que generen més actuacions forestals, per tal d'eliminar combustible del bosc i evitar un "foc de capçades" d'efectes devastadors. Per aquest motiu, es duen a terme tant tractaments de millora de la massa forestal com franges de protecció a les vores de les zones habitades i edificacions aïllades.

Però no cal fer actuacions silvícoles a tots els boscos. A Collserola hi ha diferents rodals identificats que, per la seva història, maduresa o interès, es consideren espais que cal deixar a l'evolució natural, i només s'hi fan petites intervencions silvícoles, bé per a la millora de l'estructura d'edats de la massa arbrada, o per a la gestió de la biodiversitat o la protecció específica d'espècies amenaçades, o per al control d'espècies exòtiques invasores.

Criteris de la Gestió Forestal a Collserola

Tota actuació silvícola al Parc Natural de Collserola necessita un instrument d'ordenació forestal. Aquest document l'aprova la Generalitat, després d'un informe previ favorable de l'òrgan gestor, la qual cosa dona una garantia que l'actuació es farà amb criteris de millora i sense prioritzar els productius.

La legislació forestal és molt generalista i uniforme sobre com s'han de portar a terme els treballs silvícoles. Per aquest motiu, i després de molts anys d'execució, d'elaboració d'estudis en col·laboració amb universitats i centres de recerca, i del seguiment de les actuacions realitzades, des del Consorci s'han definit els criteris que millor s'adapten als boscos de la serra.

Així, les actuacions forestals que s'inicien als rodals del Parc es basen en una aclarida sanitària per tal de disminuir la densitat d'arbres i afavorir els que es troben en millors condicions, d'acord amb els criteris següents:

Eliminar els arbres que estiguin dominats (arbres més petits a causa de la competència dels arbres propers, generalment de la mateixa edat) o que estiguin despuntats, bifurcats, trencats o deformats. Partim d'unes densitats superiors a 1.500 arbres/ha i la reduïm a 600-800, en funció de la mida i de l'espècie.

Afavorir l'espècie dominant. La tipologia del bosc condiciona les espècies sobre les quals s'actua. Si la dominant és el pi amb vegetació de sotabosc tipus matollar clar i amb poca quantitat d'espècies del gènere *Quercus* (alzines, roures i garrics), i amb possibilitat de germinació dels pinyons, s'actua eliminant les quercínies més petites (diàmetre < 10 cm) en un percentatge no superior al 50 %. En el cas que al sotabosc domini l'alzinar o la roureda i els pinyons no puguin germinar, s'eliminen els pins no singulars també en un percentatge no superior al 50 %. Es procura, a més, deixar alguns peus morts que serveixin de punt de talaia i alimentació de diferents espècies d'aus, per tal d'afavorir la disseminació de llavors gràcies als excrements que dipositen al voltant del tronc.

Les franges de prevenció d'incendis

Un cas particular és el de les franges de prevenció d'incendis, molt definides a la legislació. La densitat d'arbres per hectàrea que caldria deixar és de 150 peus per hectàrea. Però a Collserola partim de densitats inicials de prop de 1.500, i deixar-ne només 150 implica:

Una exposició al sol molt elevada que provoca la mort de molts dels peus que es deixen.

Una expansió i un creixement excessiu de la vegetació herbàcia i arbustiva rebrotadora, cosa que incrementa el combustible a l'abast d'un incendi forestal. Això, a més, implica un manteniment més intensiu de la franja.

Per aquest motiu, el criteri que es recomana des del Consorci és deixar-hi més peus dels que indica la legislació, analitzant, cas per cas, cada punt d'intervenció.

La diferència principal entre com s'actua en una franja forestal i en una actuació de millora sobre la massa forestal és la manera com s'intervé sobre l'estrat herbaci i arbustiu. A la franja forestal, es treu pràcticament tot perquè no hi pugui haver continuïtat de foc vertical i, per tant, la flama no pugui agafar la capçada. En canvi, a les actuacions forestals, la brancada es deixa al mateix punt, reduïda amb la motoserra, de manera que no sobrepassi els 40 cm de longitud ni formi cúmuls de més de 25 cm de gruix. És una decisió que de vegades porta a sentir que els boscos queden "bruts", plens de branques, però cal tenir en compte que els boscos de Collserola són deficitaris en matèria orgànica. Per tant, la brancada es deixa al bosc per permetre que s'incorpori de nou al sòl, un procés que pot trigar entre dos i tres anys, en funció de les condicions del lloc. A més, aquests cúmuls són punts d'alimentació, refugi i reproducció per a invertebrats i altre tipus de fauna.

AMPLIACIÓ DE LES ZONES DE QUALITAT DEL MEDI NOCTURN

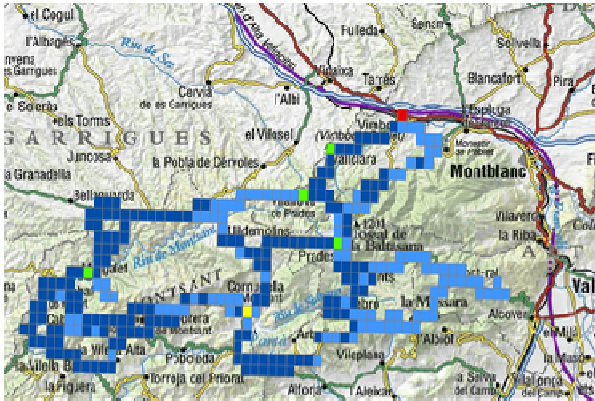
Reproduïm la nota de premsa de la Generalitat sobre l'ampliació de les zones de qualitat nocturna.

El Departament de Territori i Sostenibilitat ampliarà la superfície protegida a les zones de més qualitat del medi nocturn

La Generalitat vol augmentar l'àrea d'influència del Montsec i la del Parc Natural de la Serra del Montsant, que inclourà diversos municipis de les Muntanyes de Prades

Ja s'han recollit totes les dades dels entorns de zones amb distintiu ambiental de qualitat del medi nocturn i s'està avaluant la qualitat del cel nocturn dels parcs naturals de Catalunya

Dilluns, 11 de febrer de 2019

Mapa de mesures de la qualitat del cel nocturn al Parc Natural de la Serra de Montsant i Espai d'Interès Natural de les Muntanyes de Prades.

La Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic, del Departament de Territori i Sostenibilitat, ha finalitzat la campanya d'actualització i millora de les dades de l'avaluació de cel nocturn corresponent a 2018. Aquest darrer any s'han realitzat mesures a la Vall d'Aran – amb zona nord del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici –, al Parc Natural de la Serra de Montsant, als Espais d'Interès Natural de l'Alta Garrotxa i Muntanyes de Prades, i s'han actualitzat zones del Montsec.

Premiant la foscor

Les dades obtingudes s'han afegit a la Xarxa catalana de seguiment de la contaminació lumínica, que proporciona dades de l'estat del cel nocturn des de fa cinc anys. Els resultats més destacats de la darrera avaluació indiquen que:

Zones del nord del Parc d'Aigüestortes tenen una qualitat excel·lent.

Mesures puntuals als Parcs Naturals dels Aiguamolls de l'Empordà i als espais de Torroella de Montgrí demostren que aquests àmbits reben forta influència de les il·luminacions costaneres.

A l'Espai d'Interès Natural de l'Alta Garrotxa s'han trobat moltes zones de qualitat majoritàriament molt bona.

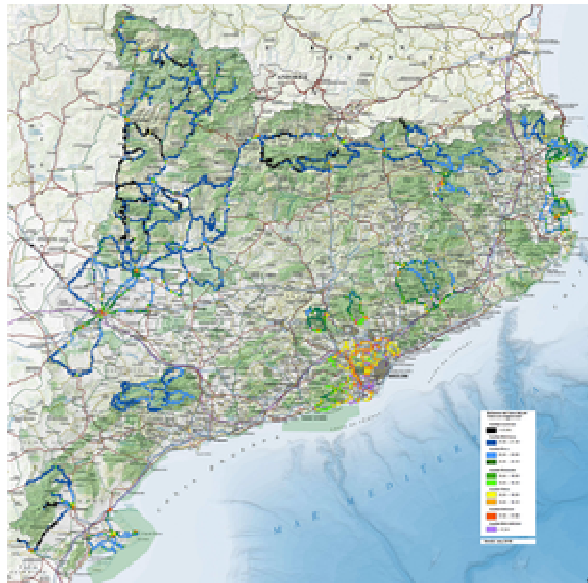
Al Parc Natural de la Serra de Montsant s'assoleixen majoritàriament nivells molt bons.

Mapa de qualitat del cel nocturn a Catalunya.

A més, cal destacar que el Montsec manté els nivells de qualitat excel·lents dels anys anteriors. Per aquest motiu, la Fundació Starlight va renovar recentment la Certificació com a Reserva i Destinació Turística Starlight a la zona per quatre anys més. La qualitat a l'Observatori Astronòmic del Montsec és de valors excel·lents a pràcticament tot el cel nocturn (valors superiors a 21,4 mag·arcsec⁻²).

Els resultats de les campanyes de mesurament es publiquen en el Mapa de qualitat del cel nocturn a Catalunya, on es representen les dades en un format de fàcil consulta i accés. En el visor del mapa hi apareixen els nivells de qualitat del cel nocturn i els valors mitjans mesurats de brillantor del fons del cel, de més utilitat per a professionals i aficionats a l'astronomia.

Els informes tècnics de totes les campanyes es poden consultar a la web del Departament de Territori i Sostenibilitat.

Protegit la qualitat

L'estudi amb la realització de campanyes de mesurament anuals el va endegar la Generalitat l'any 2012, en col·laboració amb el Consell Comarcal de la Noguera, el Parc Astronòmic del Montsec, l'Institut d'Estudis Espacials de Catalunya i el Departament d'Astronomia i Meteorologia de la Universitat de Barcelona. Els resultats estan permetent detectar els espais naturals que conserven millors condicions de qualitat del cel nocturn per impulsar projectes de protecció.

Les zones allunyades de les grans aglomeracions urbanes són les que mantenen millors condicions del cel nocturn. Els Parcs Naturals dels Ports, el de les Capçaleres del Ter i del Freser, i tota la franja del Pirineu i Prepirineu occidental presenten, en les zones naturals protegides, nivells de qualitat excel·lents de forma clara i mantinguda.

Actualment un terç de la població mundial no pot veure la Via Làctia. En els països occidentals, un 80% de la població dels Estats Units i un 60% dels ciutadans europeus pràcticament no poden veure les estrelles i estan en un entorn contaminat lumínicament a la nit. En concret, la població de l'àrea metropolitana de Barcelona ha de desplaçar-se més de 100 km per poder gaudir d'una visió clara de la Via Làctia. Aquest problema ambiental afecta no només a la visió dels estels, sinó també a la majoria d'ecosistemes naturals, on hi ha éssers vius d'activitat nocturna.

Ampliació al Montsec i Montsant

L'any 2018 s'han iniciat diversos projectes de protecció i s'ha declarat com a Punt de referència –màxima distinció per a la preservació ambiental del medi nocturn– el Parc Natural de la Serra de Montsant. L'únic espai que disposava d'aquesta distinció fins llavors era l'Observatori Astronòmic del Montsec, protegit l'any 2005. El Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici ha rebut el distintiu de Reserva i Destí turístic de la Fundació Starlight i ha iniciat els tràmits per tenir la protecció ambiental que proporciona la figura de Punt de referència.

Aquest any 2019 s'estan duent a terme projectes d'ampliació per a zones d'especial qualitat, amb l'augment de l'àrea d'influència del Montsec i la del Parc Natural de la Serra del Montsant, que passaria a incloure diversos municipis de les Muntanyes de Prades.

La brillantor del fons de cel

La contaminació lumínica pertorba les condicions naturals del medi nocturn, pot afectar els ecosistemes i la biodiversitat, i pot tenir conseqüències perjudicials per al medi ambient en general. A més, dificulta la visió del cel nocturn, que forma part del paisatge i medi natural i és un bé que cal preservar.

Un enllumenat que respongui a criteris coherents i racionals fa possible un notable estalvi energètic i, de forma indirecta, una disminució de les emissions de gasos contaminants i de gasos d'efecte hivernacle. Per contra, un enllumenat nocturn excessiu o incorrecte representa una despesa energètica innecessària i, a més, pot causar molèsties en produir enlluernament o envair l'àmbit privat.

Un bon indicador de la contaminació lumínica és la mesura de la brillantor del fons de cel, que és la resplendor atribuïble a la radiació de fonts de llum artificial, o objectes celestes i a la luminescència de les capes altes de l'atmosfera.

REDUCCIÓ DE L'APORTACIÓ D'AIGUA DEL TER A BARCELONA

Reproduïm la nota de premsa de la Generalitat de Catalunya sobre la reducció de l'aportació d'aigua de la conca del Ter a l'àrea metropolitana de Barcelona.

8 febrer 2019

L'aigua del Ter derivada cap a Barcelona assoleix el seu mínim històric en el 2018

Es van aportar 135,2 hm³/any, una xifra molt allunyada dels 213 hm³ de 2005 i dels 203 de 2007

En relació amb 2017, la derivació d'aigua es va reduir en prop de 15 hm³

Aquest descens es deu a un major aprofitament del Llobregat i a l'aplicació de la nova combinació de producció d'aigua

L'aigua del riu Ter derivada cap a l'àrea de Barcelona va registrar, durant el 2018, el seu mínim històric, segons dades de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA). Es van transvasar fins a la potabilitzadora del Ter (Cardedeu) un total de 135,2 hm³, 15 hm³ menys que durant l'any 2017. Aquesta xifra dista molt dels màxims volums aportats el 2005 i el 2007, amb 213 i 203 hm³, respectivament. A continuació es detalla el total de volum derivat cap a l'àrea de Barcelona durant el període comprès entre 2003 i 2018.

Més intensificació del riu Llobregat

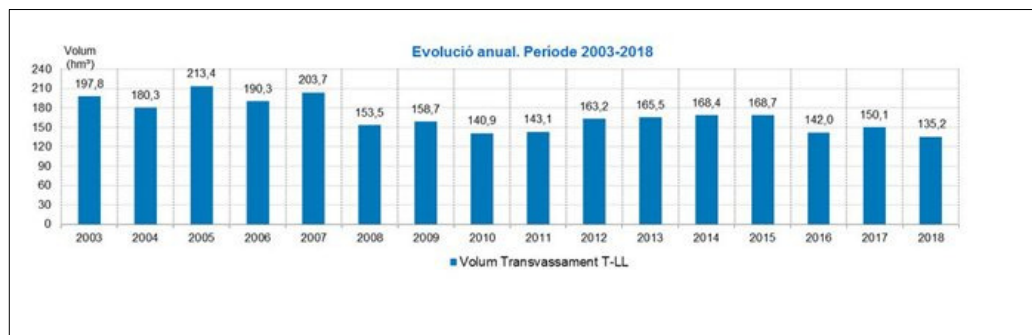
Aquesta reducció, que va totalment alineada amb els compromisos subscrits en la Taula del Ter, ha estat possible gràcies a un major aprofitament dels recursos de la conca del Llobregat en un any pluviomètricament favorable, especialment a les capçaleres del riu. Així, en aplicació dels acords de la nova combinació en l'ús de les diferents fonts d'abastament disponibles, el desequilibri entre els volums embassats al Llobregat i al Ter van portar durant la primera meitat de 2018 a l'intensificació dels cabals captats del Llobregat. Igualment, l'entrada en prealerta durant el primer trimestre de l'any va portar a l'intensificació de la producció d'aigua dessalinitzada, disminuint així la portada d'aigua provinent del Ter.

Compliment progressiu dels acords

L'Agència Catalana de l'Aigua ha estat treballant en l'assoliment de diversos compromisos acordats mitjançant la Taula del Ter per mantenir els cabals acordats en situació tant de normalitat hidrològica com de prealerta de sequera.

Entre les mesures més destacades, s'han implantat unes noves directius d'explotació de les diverses fonts d'aigua en l'àmbit del sistema Ter Llobregat (la nova combinació en l'ús de les diferents fonts d'abastament disponibles, comentada anteriorment), s'ha dut a terme un primer avantprojecte per ampliar la dessalinitzadora de la Tordera, s'ha finalitzat la redacció de l'avantprojecte per rehabilitar la potabilitzadora del Ter, s'ha conclòs l'estudi per ampliar la potabilitzadora d'Abrera i a la potabilitzadora de Sant Joan Despí s'estan duent a terme les obres de separació de les dues línies de tractament.

En les darreres setmanes també s'ha signat un acord entre l'ACA i la Junta Central d'Usuaris del Baix Ter per a millorar la gestió i l'estat de l'aquífer del Baix Ter.

Gràfic. Evolució aigua del Ter derivada cap a Barcelona.

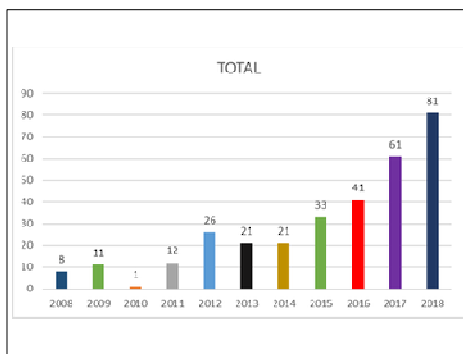
CABRA SALVATGE AL MONTSANT

Reproduïm una nota de premsa sobre la població de Cabra salvatge en una altra zona més vinculada als Ports.

Divendres, 8 de febrer de 2019

La població de cabra salvatge arriba al centenar d'exemplars al Parc Natural de Montsant

El darrer cens elaborat pel Cos d'Agents Rurals del Priorat, juntament amb personal tècnic del Parc, i de Forestal Catalana, confirma la tendència a l'alça dels últims anys i l'extensió de l'espècie per tot l'àmbit del Parc

Fot. CAR Priorat.

La població de cabra salvatge (*Capra pyrenaica*) al Parc Natural de Montsant ha arribat al centenar d'exemplars, segons dades de l'últim cens elaborat el passat mes de gener, amb la participació del Cos d'Agents Rurals del Priorat, i personal tècnic del Parc i de Forestal Catalana.

Des de l'any 2008 el Cos d'Agents Rurals (CAR), juntament amb personal tècnic del Parc Natural de Montsant i Forestal Catalana, duen a terme cada any el cens de cabra salvatge

ibèrica, amb l'objectiu d'estimar la densitat poblacional d'aquesta espècie.

Les dades obtingudes enguany mostren un augment del 25% respecte de l'any passat, i confirmen la tendència a l'alça detectada, sobretot, a partir de 2015. Es tracta d'una població reduïda, estable i sana. El nombre més gran d'exemplars i de rastres s'han observat entre els paratges de les crestes del Blai, el racó de la Pastera, les Puntetes Planes i el barranc de Sant Bartomeu.

CORB MARÍ EMPLOMALLAT

Ens fem ressò del cens hivernal d'aus al Parc Natural del Cap de Creus. En la nota de premsa de la delegació a Girona del departament de Territori i Sostenibilitat es remarca la important població de Corb marí emplomallat (*Phalacrocorax aristotelis*).

4 febrer 2019

La població de corb marí emplomallat assoleix xifres rècord al Parc Natural del Cap de Creus

El darrer cens d'aus aquàtiques hivernants elaborat el passat mes de gener ha detectat 43 exemplars d'aquesta espècie, la xifra més alta de la seva història

S'han observat espècies molt escasses a tot Catalunya, com són el remena-rocs, el bec de serra mitjà, i el mussol emigrant, amb tres, dos i un exemplar, respectivament

El Parc Natural del Cap de Creus ha registrat la població més alta de corb marí emplomallat de la seva història, amb 43 exemplars identificats. Segons dades del darrer cens d'aus aquàtiques hivernants, elaborat per personal tècnic del parc en coordinació amb la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural, s'han detectat un mínim de 4 parelles nidificants d'aquesta espècie (*Phalacrocorax aristotelis*) covant als nius de Cap Norfeu i sector sud del parc, a zones on fins l'any 2018 i 2017 no criava, com són Sa Planassa i la Punta de la Figuera. Es tracta d'un ocell que a tot Catalunya només cria a zones de litoral rocallosos de l'Empordà i la Selva.

El recompte, que s'ha dut a terme entre el 4 i el 20 de gener, ha posat de relleu la tendència a la recuperació de les poblacions d'espècies que darrerament anaven a la baixa. És el cas dels gavians argentats (*Larus michahellis*), l'espècie d'au aquàtica més present al parc, amb 1.447 exemplars, prop de 200 més que l'any anterior. Les xifres mostren una recuperació després de la baixada de fa dos anys, quan la població registrada va arribar a 834 individus, tot i que encara se situa més baixa que a principis de dècada, quan va arribar als 1.843 individus el 2011.

També és nombrosa la població de baldriga mediterrània (*Puffinus yelkouan*), amb un total de 448 exemplars i la baldriga balear (*Puffinus mauretanicus*), amb un total de 70 exemplars.

Pel que fa a espècies difícils de trobar a tot Catalunya, destaca l'observació de 3 remena-rocs (*Arenaria interpres*), la qual cosa confirmaria la tendència d'hivernada de l'espècie a Cap de Creus els darrers anys, únic punt de les comarques gironines i un dels únics a tot Catalunya. També dos exemplars de bec de serra mitjà (*Mergus serrator*) a Cala Fredosa, i un mussol emigrant (*Asio flammeus*) a Sa Planassa.

El duc, present a 9 àmbits del parc

Paral·lelament, personal tècnic del parc, amb la col·laboració dels Amics del Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà (APNAE) i la Institució Alt Empordanesa per a la Defensa i Estudi de la Natura (IAEDEN), va elaborar a mitjan gener el IXè cens de duc al Parc, el rapinyaire nocturn més gran d'Europa.

Així, es van poder detectar 5 mascles cantant, i confirmar la presència de l'espècie a 4 territoris més. D'aquesta manera, la presència del duc és ja una realitat en 9 àmbits del Parc, com a mínim. A més, es considera que hi ha tres territoris més on la seva presència és possible, de manera que es podria arribar fins a un total de 12 territoris. Tenint en compte que l'àmbit terrestre del Parc inclou unes 10.000 ha, aquesta xifra representa una de les densitats més grans per a aquesta espècie protegida i d'interès segons la normativa europea. Aquest cens de duc al parc es va elaborar gràcies a la participació de 75 persones voluntàries.

**Parc Natural
de Cap de Creus**

18a MARATÓ ORNITOLÒGICA TORRELLenca

En l'última reunió del grup d'ornitologia de l'ANT es va acordar realitzar la 18a edició de la marató ornitològica torrellenca el dissabte, 27 d'abril, de les 6 a les 13 hores.

En el proper full informatiu ja es donarà la informació definitiva i els terminis d'inscripció per a participar-hi.

També es realitzarà un cartell i un díptic per a la inscripció com es fa cada any.

DICCIONARI DELS OCELLS DEL MÓN

Ens fem ressò de la finalització de les feines de la 2a edició del Diccionari dels ocells del món. El TERMCAT junt amb l'ICO i la Fundació Barcelona Zoo han establert els criteris per posar una denominació en català a totes les espècies d'aus del món.

Reproduïm la nota informativa extreta de l'informatiu dels parcs de la Diputació de Barcelona.

Elaborat per la Fundació Barcelona Zoo, l'Institut Català d'Ornitologia i el TERMCAT

Ja es pot consultar en línia la 2a edició ampliada i actualitzada del Diccionari dels ocells del món

22/02/2019

Diccionari dels ocells del món. Autor: TERMCAT

A la primera publicació de 2017, que aplegava les fitxes terminològiques corresponents a totes les espècies d'ocells no passeriformes, s'hi afegeixen en aquesta nova edició més de 700 nous termes relatius a espècies d'ocells passeriformes. Es tracta d'un projecte en curs d'elaboració que es va ampliant a mesura que avança la revisió terminològica de les famílies de passeriformes pendents de validació i que, un cop

finalitzat, oferirà més d'11.000 termes d'espècies d'ocells d'arreu del món.

L'obra recull actualment 5.377 noms catalans d'ocells, que es presenten en 5.278 fitxes terminològiques relatives a les espècies d'ocells d'arreu del món, classificades en 36 ordres i 165 famílies. Cada fitxa inclou una denominació catalana (o més d'una), els equivalents en castellà, en francès, en anglès i en alemany, i el nom científic de l'espècie. El diccionari també inclou il·lustracions i, quan s'ha cregut convenient, notes amb més informació sobre els termes.

El recull, elaborat per la Fundació Barcelona Zoo, l'Institut Català d'Ornitologia (ICO) i el

TERMCAT, conté un bon nombre de denominacions catalanes de nova creació, que han estat proposades seguint els Criteris per a la denominació catalana d'ocells, elaborats pel TERMCAT i aprovats pel Consell Supervisor.

Aquests criteris han permès treballar, amb coherència i uniformitat, el corpus català de partida proposat per l'equip d'especialistes, format per Raül Aymí, Rafel Cebrian, Jordi Clavell, Manuel-Enric Giménez i Àlex Mascarell, que van iniciar aquest projecte i que n'han assumit la coordinació científica.

Font de la informació: TERMCAT

PRESSUPOSTOS PARTICIPATIUS PER A LES ENTITATS AMBIENTALS

Fins el dilluns, 18 de març, podran participar tres persones de cada associació inscrita al Registre d'Entitats de Medi Ambient i Sostenibilitat en el procés participatiu per decidir les polítiques i accions de suport ambiental i en la promoció del voluntariat ambiental. A continuació reproduïm el text informatiu del Butlletí electrònic de Medi Ambient.

Pressupostos participatius i tercer sector ambiental

Procés per decidir com enfortir les entitats ambientals catalanes al 2019 i promoure la implicació de la ciutadania amb la natura

La Secretaria de Medi Ambient i Sostenibilitat engega els primers pressupostos participatius de la Generalitat de Catalunya.

El Pla de suport al tercer sector ambiental

L'any 2011 es va presentar el primer Pla de suport al Tercer Sector Ambiental de Catalunya, que tenia una temporalitat de quatre anys —del 2011 al 2014— i que va impulsar el Departament de Territori i Sostenibilitat d'acord amb les entitats del sector ambiental. L'any 2015 es va elaborar un segon pla quadriennal que refermava la voluntat de millorar la manera de governar, de manera que la cooperació entre la societat i l'Administració definís els eixos de treball en la planificació i execució de les accions de polítiques ambientals i de suport al tercer sector.

Aquest Pla va permetre posar sobre paper, després d'unes sessions de participació i discussió, els reptes que un conjunt d'associacions i fundacions representatives del sector havien expressat repetides vegades. Eren reptes i línies d'actuació enfocades a donar cos i força a un sector imprescindible, si volem avançar cap a una societat moderna on la temàtica ambiental tingui un espai cabdal per dibuixar polítiques de desenvolupament i de progrés.

Després d'aquest pla, el Departament elaborarà un Pla estratègic conjuntament amb el sector. En el marc d'aquest Pla, es durà a terme un procés d'elaboració de pressupostos participatius.

Els pressupostos participatius

Aquest procés és una prova pilot. És el primera vegada que s'elaboren pressupostos participatius a la Generalitat de Catalunya.

Objectius del procés

Fer partícips a les entitats ambientals catalanes en les polítiques i accions de suport al tercer sector ambiental, i en la promoció del voluntariat ambiental de natura.

Socialitzar l'Estratègia del Patrimoni Natural i la Biodiversitat de Catalunya 2030 (Estratègia ÉsNatura), i promoure la realització d'accions per fomentar-ne la implicació social.

Com s'articula?

Import total que es posa a pressupost participatiu: 75.000 euros.

L'import màxim de cada projecte serà de 14.999 euros (exclòs IVA).

No podran ser actuacions d'inversió.

Termini d'execució: durant l'any 2019.

Estratègia del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya

El 17 de juliol de 2018 el Govern de la Generalitat va aprovar l'Estratègia del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya, el document de planificació estratègica que defineix el full de ruta de les polítiques de conservació de la natura a Catalunya fins el 2030. L'Estratègia és un document imprescindible per implementar a Catalunya el que estableixen el Conveni de diversitat biològica de Nacions Unides, de 1992, el Pla 2011-2020 que el desplega i l'Estratègia 2020 sobre biodiversitat de la Unió Europea.

L'Estratègia del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya defineix objectius estratègics a assolir l'any 2030, però es desplegarà de forma quadriennal, amb línies d'actuació que es concretaran en accions, en una primera fase durant el període 2019-2022. S'articula sobre la base de sis principis rectors, que defineixen les prioritats de l'acció del Govern per conservar la natura i frenar la pèrdua de biodiversitat a Catalunya des de 1r) el coneixement i la gestió de la informació sobre el patrimoni natural; 2n) la conservació dels hàbitats, les espècies i els processos ecològics; 3r) la

reorientació del model territorial; 4t) la integració de les polítiques sectorials; 5è) l'estructura administrativa i el marc legal, i 6è) la implicació social.

Tercer sector ambiental

La coresponsabilitat social en la gestió i conservació del medi ambient és un factor clau de les polítiques ambientals. Catalunya es caracteritza per un esperit associatiu, també, en l'àmbit del medi ambient.

Aquests tipus d'associacions són un vehicle fonamental per canalitzar les necessitats, aspiracions o voluntats de molts ciutadans i ciutadanes i, alhora, són un instrument clau en el Govern del país, en la governança. És per això que l'associacionisme ambiental es considera ja un sector més del teixit social, el tercer sector ambiental. Aquest sector de les entitats lligades a la conservació, la sensibilització i l'educació sobre el medi ambient complementa, de forma independent, l'acció de govern.

CALENDARI DE REUNIONS DE L'ANT

Dilluns, 25 de març, a les 21 hores, a can Sostres. **Reunió del grup d'ornitologia.**

Dilluns, 25 de març, a les 21,30 hores, a can Sostres. **Reunió de junta directiva.**

Les reunions de la junta directiva de l'ANT són obertes a la participació de tots els membres de l'associació, amb veu i sense vot.
Les reunions del grup d'ornitologia són obertes a la participació de totes aquelles persones que tinguin interès en el món de les aus.

ACTIVITATS DE L'ANT

Diumenge, 3 de març, a les 16 hores, a la plaça de l'Església. **Passejada per observar els ocells del nostre entorn.** Cal avisar de l'assistència. T. 93 689 03 66.

Diumenge, 10 de març, a les 19 hores, a can Sostres. **Sortida de camp per fer el cens d'aus nocturnes.** Organitzat pel grup d'ornitologia és obert a tothom.

Diumenge, 31 de març. Finalitza el termini per respondre a les dues fotografies corresponents al mes de març del **18è Concurs d'identificació fotogràfica d'aus.** Si voleu participar en aquest concurs demaneu de rebre les fotografies per correu electrònic a l'adreça: salessergi@gmail.com

Dissabte, 27 d'abril, de les 6 a les 13 hores. **18a Marató ornitològica torrellenca.**

Diumenge, 28 d'abril, de les 9 a les 12 hores. **Sortida de camp per participar en la Biomarató Barcelona 2019.**

ALTRES ACTIVITATS

Dijous, 14 de març, de les 19,30 a les 21,30 hores, a la seu de Depana (Sant Salvador, 97 de Barcelona). **Xerrada: Perú: Costa, Andes i Amazones.** Perú és un dels països amb més biodiversitat del món per l'existència de molts hàbitats diferents, com ara les zones humides i deserts a la costa del Pacífic, el bosc andí, l'erm i les llacunes dels Andes, i la selva Amazònica. A càrrec de Pedro Plans. Organitzada per DEPANA. T. 932 104 679, info@depana.org, www.depana.org

Diumenge, 17 de març, a La Juncosa de Montmell. **Caminada: La talaia de Montmell.** Coneixerem la Serra del Montmell i la Talaia, el seu punt culminant i també el cim més alt de la comarca del Baix Penedès. Des de la Talaia, si el dia és clar, veurem magnífiques vistes sobre el Penedès i el Camp de Tarragona i, si tenim sort, podem albirar fins i tot el Pirineu. A càrrec d'Albert Ortega. Organitzada pel Gepec. T. 977331142. www.gepec.cat

Dimarts, 19 de març, de les 8 a les 14 hores, al delta del Llobregat. **Caminada. Aigua i aus.** Passejada pel delta del Llobregat. Organitzada per DEPANA – Caminants de Collserola. T. 932 104 679, info@depana.org, www.depana.org

Dissabte, 30 de març, a Gallifa. **Sortida. El Camí dels Feliuencs a Gallifa (Vallès Oriental).** Interessant excursió a la muntanya de Gallifa, de 950 metres d'altitud. Us proposem fer l'ascens per la banda nord, amb un desnivell de 450 metres, tot seguint el corriol conegut com a Camí dels Feliuencs. Guies: David Rodés i Jordi Cebrían. Organitzada per DEPANA. T. 932 104 679, info@depana.org, www.depana.org

POLLS CAIGUTS DEL NIU I ANIMALS FERITS

Als membres de l'ANT sovint ens demanen consell sobre els casos de polls caiguts del niu o animals ferits. En el cas de joves que comencen a volar és millor no tocar-los del lloc on són, generalment encara són atesos pels pares. Si estan en un lloc no recomanable on poden ser depredats per gats i gossos o poden ser víctimes d'accident, només cal posar-los en un lloc elevat on estiguin fora de risc.

En cas necessari es pot trucar al telèfon **93.574.00.36** del servei central dels agents rurals que el passarien a recollir, o bé portar-lo al Centre de Recuperació que tingueu més a prop.

En l'últim cas consultat la persona col·laboradora va informar de que, a proposta del centre de recuperació, havia dipositat l'exemplar a l'Hospital Veterinari Molins, a Sant Vicenç dels Horts, que és obert les 24 hores del dia, els 365 dies de l'any, on passen a recollir-los els agents rurals. Donem l'adreça d'aquest centre privat perquè és el lloc més a prop on es poden deixar.

HOSPITAL VETERINARI MOLINS

Polígon Industrial Molí dels Frares, Carrer B, Nau 27, a prop de la Comissaria dels Mossos d'Esquadra.
08620-Sant Vicenç dels Horts hospital@hvmolins.com T. 936685753

Els centres següents pertanyen al Departament de Medi ambient de la Generalitat de Catalunya. Disposen de tot el necessari per a la recuperació i, si és possible, s'encarreguen de la seva posterior reintroducció.

CENTRE DE RECUPERACIÓ DE TORREFERRUSSA

Crta. Sabadell / Sta. Perpètua Km 4,5

08130 Sta. Perpètua de Mogoda (Barcelona) – Tel.- 935600052

CENTRE DE RECUPERACIÓ DE VALLCALENT

Camí de Vallcalent, 63

25003 Lleida – Tel.- 973267990

CENTRE DE RECUPERACIÓ DEL PARC NATURAL DELS AIGUAMOLLS DE L'EMPORDÀ

Mas del Cortalet – 17486 Castelló d'Empúries (Girona) Tel.- 972454222

CENTRE DE RECUPERACIÓ DEL PARC NATURAL DEL DELTA DE L'EBRE

Plaça 20 de maig s/n - 43580 Deltebre (Tarragona) – Tel.- 977489511

MAPA D'ACCÉS A TORREFERRUSSA

